

# Najduži postupak: Savo Pejović tri puta dobio 20 godina zatvora, još nije pravomoćna presuda za likvidaciju dva mladića 2005. godine!

AUTOR: MARIO MATANA | OBJAVLJENO: 18. STUDENOGA 2025. | ČITANJE ČLANKA: OKO 7 MIN



FOTO: DALMACIJA DANAS

Započeli smo cijeli serijal slučajeva iz splitske Palače pravde s predmetom koji je imao najviše ukinutih presuda od znanih suđenja zbog teških kaznenih djela – Damir Vuković je tek nakon četiri ponovljena postupka pravomoćno oslobođen optužbe za ubojstvo majke. Red je tako i da na kraju serijala posvetimo koju rečenicu još jednom 'rekorderskom' spisu, ako već ne po količini ponavljanja, onda svakako po duljini trajanja!

Savo Pejović, danas umirovljenik, a nekadašnji snajperist u HV-u i bivši kapetan u JNA, već se tri puta nalazio pred različitim sudskim vijećima na optuženičkoj klupi, tri puta mu je suđeno uvijek iznova. A tereti se da je likvidirao dva mladića još tamo 2005. godine, prije više od 20 godina! I slučaj još uvijek nije pravomoćno riješen, trenutno se čeka pravorijek Visokog kaznenog suda na prošlogodišnju, posljednju u nizu presuda, treću zaredom osuđujuću zbog čega je iza rešetaka već proveo nekoliko godina... U slučaju visoke zatvorske kazne postoji mogućnost još jedne žalbe (pod uvjetom da Visoki kazneni sud ne ukine presudu splitskog suda), na Vrhovni sudRH.

Na splitskom Županijskom sudu posljednjih godina traju postupci, suđenja za ozbiljne, teške zločine. I u jednom značajnom broju slučajeva, suđenja se ponavljaju. Prvostupanjske presude 'padaju' na višim sudovima, a optuženici i svi uključeni po dva, ponekad čak i tri puta prolaze kroz postupak, a za pravomoćno okončanje čekaju i više od desetljeća! U ovoj seriji tekstova riječ je upravo o predmetima koji su zaokupljali pažnju javnosti. Pokušat ćemo, nakon što vas podsjetimo na ključne trenutke u tim suđenjima, u razgovorima sa što više uključenih, direktno ili posredno, doći do odgovora zašto se suđenja toliko traju što nije u interesu niti optuženicima niti pravosuđu, te što se dalje događa u slučajevima kada optuženi budu pravomoćno oslobođeni...

U noći s 21. na 22. travnja 2005. godine u Segetu Donjem fijukala je bura, a u kućici na parking u hotela Jadran nalazio se zaštitar Nediljko Kozlica (23). Predvečer mu je društvo došao praviti prijatelj Nenad Rakijar (19). Što se točno događalo te noći još uvijek nije rasvijetljeno: zna se samo da su rano ujutro prvi prolaznici ugledali strašnu scenu, jednog mladića mrtvog na asfaltu ispred zaštitarske kućice te drugog koji je pao torzom natrag u montažni objekt! Oko njih krv, čahure, a tijekom očevida i obdukcije se utvrdilo kako je jedan pogoden s osam streljiva, a drugi mladić s tri, iz najmanje dva oružja, Škorpiona i Crvene Zastave (ili Berette). No, oružja s kojima je počinjeno dvostruko ubojstvo nikad nisu pronađena...

Istraga zločina koji je pogodio cijelu regiju je neko vrijeme 'tapkala' u mjestu, a onda je nekih pola godine kasnije uhićen Savo Pejović. Koji, nota bene, od prvog dana negira bilo kakvu vezu sa zločinom – niti je pucao u mladiće niti ih je poznao niti je imao ikakav kontakt s njima ili sukob.

Hladno vrijeme je naime značajno umanjilo broj prolaznika i potencijalnih očevidaca. Jedan od rijetkih prolaznika je navodno vidio mlađu osobu kako se udaljava od parkirališta. Teorija istražitelja pa kasnije i tužiteljstva išla je u smjeru nekakve zavade. Da je jedan od mladića Pejoviću zabranio šetati psa preko parkirališta hotela, što je ovog izazvalo pa se došao 'osvetiti' naoružan s dva pištolja te ih je hladnokrvno likvidirao!

Stvarnih dokaza u cijelom ovom mučnom slučaju je zapravo bilo vrlo malo. Među forenzičke dokaze spada i metak koji je pronađen u kući Save Pejovića tijekom pretrage. Pokazalo se vještačenjem, tragovima na streljivu, da se taj metak u nekom trenutku nalazio u cijevi istog oružja kao i čahura koja je pronađena na mjestu zločina! No, kako je Pejović nabavljao različita streljiva iz različitih izvora, to bi mogla biti tek jedna indicija. Obrana je pokušala osporiti taj po mnogima ključan dokaz – sugerirano je kako tijekom pretrage prostorija u tom trenutku u sobi nije bio svjedok, što bi ostavilo mogućnost nekakvom podmetanju dokaza, no Vrhovni sud je odlučio kako je sve bilo potpuno zakonito i taj metak je ostao legitimni dokazni materijal.

Također, tvrdio je kako mu je 1995. godine Škorpion kojeg je posjedovao oduzet, no svjedoci su govorili kako su upravo takvo oružje vidjeli kod Save Pejovića godinu dana prije strašnog zločina na parkiralištu hotela Jadran u Segetu Donjem. A brojni svjedoci su govorili i o njegovom 'nezgodnom' temperamentu...

Još jedna indicija, možda zapravo i najznačajniji dokaz pa neka je riječ samo o svjedočenju, stigao je od ratnog poznanika Save Pejovića. Njemu se Pejović u nekom trenutku nakon zločina, a prije nego li je uhićen, na jednom zajedničkom druženju 'pohvalio', odnosno predložio da će mu riješiti problem s nekim susjedima 'kao što je riješio i ove ovdje', aludirajući navodno na dvostruko ubojstvo. Kasnije se Pejović branio da je mislio da mu treba pomoći 'izudarati ih'...

Kako bilo, Pejović je čak tri puta osuđen na 20 godina zatvora! Prvi put još 2013. godine, no ta presuda je 'pala' relativno brzo zbog tehnikacija, Vrhovni sud (tad je o žalbama odlučivao najviši sud u RH, još nije bio uspostavljen Visoki kazneni sud) pa je krenulo drugo suđenje koje je imalo identičan epilog 2015. godine. No, i ta presuda nije izdržala test žalbi već se moralo provesti i treće suđenje! Kako je u međuvremenu Savo Pejović u nekoliko navrata pritvaran i puštan iz zatvora, na to treće suđenje je dolazio sa slobode. Koje je pak početkom 2024. godine završilo identičnom odlukom Županijskog suda u Splitu: kriv je za dvostruko ubojstvo, kazna je 20 godina zatvora! Ostaje vidjeti što će o ovoj presudi reći na Visokom kaznenom sudu u dogledno vrijeme...

*Tekst je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti.*